

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Miroslavou Hrehorovou v právní věci žalobkyně: **L. H.**, nar. X, státní příslušnost U., zastoupena Mgr. Petrem Václavkem, advokátem, adresa pro doručování AK Čechovský & Václavek a partn., Opletalova 25, 110 00 Praha 1, proti žalovanému: **Policie ČR**, Ředitelství služby cizinecké policie, Olšanská 2, 130 51 Praha 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30.10.2013 č.j. CPR-13074/ČJ-2013-930310-V237,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se domáhá přezkoumání shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort, č.j. KRPA-298503/ČJ-2013-000022 ze dne 8.8.2013 ve věci stanovení nové lhůty k vycestování v návaznosti na rozhodnutí o správním vyhoštění č.j. CRPA-140875/ČJ-2013-000022 ze dne 10.4.2013. Žalobkyně namítá, že rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy, a to konkrétně s ust. § 2 odst. 1, § 3 a § 68 odst. 3 zák. č. 500/2004 Sb. a dále zejména v rozporu s ust. § 33 a 36 odst. 3 zák. č. 500/2004 Sb. správní řád. Žalobkyně poukazuje na to, že ve svém odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně namítala, že rozhodnutí, kterým se stanovuje nová lhůta k vycestování, bylo vydáno v rozporu s ust. § 33 a 36 zák. č. 500/2004 Sb. Odvolací námitku odůvodnila tím, že v řízení o správním vyhoštění byla zastoupena Mgr. Petrem

Václavkem, advokátem. Byť toto rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo vydáno pod jiným číslem jednací, žalobkyně je přesvědčena, že je vydáno v návaznosti na předchozí rozhodnutí o správním vyhoštění, kdy pouze upravuje novou lhůtu k vycestování. Z tohoto důvodu měl správní orgán respektovat, že je zastoupena na základě plné moci Mgr. Petrem Václavkem a advokáta o všech úkonech řádně vyzoomět. To se však nestalo. Žalovaný v přezkoumávaném rozhodnutí uvedl, že žalobkyně je zastoupena od 2.9.2013. Dále uvedl, že řízení dle ust. § 101 zák. č. 500/2004 Sb. se sice k řízení ve věci správního vyhoštění váže, avšak k propojení s ním dojde až okamžikem vydání rozhodnutí dle § 101 správního řádu, neboť jde o zcela samostatná řízení a k zastoupení je tedy potřeba nového zmocnění. Žalobkyně je přesvědčena o nezákonnosti této argumentace. Navíc doplňuje, že správnímu orgánu dne 2.9.2003 plnou moc zaslala pouze z důvodu právní opatrnosti, neboť z postupu správního orgánu I. stupně je zřejmé, že plnou moc doloženou v řízení o správním vyhoštění správní orgán neakceptoval.

Žalovaný ve věci podal vyjádření, ve kterém uvedl, že trvá na tom, že řízení dle ust. § 101 zák. č. 500/2004 Sb. je řízením novým a to i přesto, že se bezprostředně váže k předchozímu pravomocnému rozhodnutí. Jako takové je proto znovu zahajováno ať už podáním žádosti o vydání nového rozhodnutí nebo doručením oznámení o zahájení správního řízení. Stejně tak je pro nové řízení speciálně upraven okruh účastníků řízení a příslušnost správního orgánu k projednání věci. Zásah nového rozhodnutí do původního již pravomocného rozhodnutí ve věci je prolomením zásady „res iudicata“ a dochází k němu až v okamžiku nabytí právní moci nového rozhodnutí. Dříve, byť se nové řízení v řízení ve věci samé bezprostředně vztahuje, nemůže být novým řízením do původního rozhodnutí vůbec zasaženo. Navíc nejde o opravný prostředek, neboť v novém řízení nejde o nápravu vad již přijatého rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo, ale o zcela nové posouzení existence některého z důvodů specifikovaných v ust. § 101 zák. č. 500/2004 Sb. I předmět vedeného řízení je zcela odlišný od předmětu řízení původního. V daném případě bylo předmětem původního řízení zjištění zaměstnání cizinky bez potřebného povolení k zaměstnání, což odůvodňovalo postup dle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3 zák. č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Předmětem nového řízení pak bylo posouzení existence vážných důvodů pro dodatečné stanovení lhůty ke splnění povinnosti – doby k vycestování. Za tohoto stavu má žalovaný za to, že plná moc uplatněná žalobkyní v řízení o správním vyhoštění nemohla být bez dalšího užita i v novém řízení. K námitce žalobkyně, že dne 2.9.2013 plnou moc zaslala pouze z důvodu právní opatrnosti, uvádí, že zmíněná plná moc byla předložena až na základě výzvy nalézacího správního orgánu a šlo o plnou moc, kterou cizinka ke svému zastupování Mgr. Václavka zmocnila až dne 15.8.2013, tedy po vydání rozhodnutí č.j. KRPA-298503/ČJ-2013-000022 ze dne 8.8.2013.

Ze správního spisu soud zjistil, že Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy, odbor cizinecké policie, vydalo dne 8.8.2013 pod č.j. KRPA-298503/ČJ-2013-000022 oznámení o zahájení správního řízení ve věci vydání nového rozhodnutí podle ust. § 101 písm. c) zák. č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Správní řízení bylo zahájeno na základě skutečnosti, že žalobkyni bylo vydáno dne 10.4.2013 rozhodnutí o správním vyhoštění z území členských států EU dle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 vedeno pod č.j.: KRPA-140875/ČJ-2013-000022. Doba, po kterou nelze cizince umožnit vstup na území, byla stanovena na 1 rok. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 16.4.2013. Dne 2.9.2013 byla správnímu orgánu I. stupně doručena plná moc udělená žalobkyní Mgr. Petru Václavkovi. Žalobkyně byla k věci vyslechnuta a dne 8.8.2013 bylo vydáno rozhodnutí pod č.j. KRPA-298503/ČJ-2013-000022, kterým byla žalobkyni stanovena doba k vycestování z území České

republiky do 30 dnů od nabytí právní moci rozhodnutí v návaznosti na vydané rozhodnutí, kterým jí bylo uloženo správní vyhoštění ze dne 10.4.2013 pod č.j. KRPA-140875/ČJ-2013-000022.

Městský soud v Praze přezkoumal dle ust. § 75 s.ř.s. napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích žalobkyní uplatněných žalobních bodů a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

Žalobkyně namítá, že předmětné rozhodnutí, kterým byla stanovena nová lhůta k vycestování, bylo vydáno v rozporu s ust. § 33 a 36 zák. č. 500/2004 Sb. správní řád vzhledem k tomu, že toto řízení je nutno považovat za pokračování řízení o správním vyhoštění, ve kterém byla zastoupena advokátem na základě plné moci.

Ustanovení § 101 písm. c) správního řádu umožňuje správnímu orgánu novým rozhodnutím z vážných důvodů dodatečně stanovit nebo změnit lhůtu ke splnění povinnosti, stanoví-li tuto možnost zákon. Toto právní ustanovení tak slouží zejména k odstranění tvrdosti původního rozhodnutí a umožňuje dodatečně změnit lhůtu ke splnění povinnosti. Nové rozhodnutí ve věci nepatří svým charakterem mezi opravné prostředky, neboť v něm nejde o nápravu vad již přijatého rozhodnutí, resp. řízení, které předcházelo jeho vydání (přijaté rozhodnutí ve věci právní ani věcné vady mít nemusí), ale o nové posouzení již pravomocně rozhodnuté věci a to buď za stejných nebo změněných výchozích podmínek. Novým rozhodnutím o změně lhůty k vycestování se nemění ani nemůže měnit obsah výrokové části rozhodnutí, jímž bylo žalobkyni uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou jí nelze umožnit vstup na území České republiky. Tyto výroky původního rozhodnutí, proti nimž měla žalobkyně právo podat odvolání ve správním řízení i žalobu ve správním soudnictví, nabyly právní moci a vydáním nového rozhodnutí o změně lhůty k vycestování nejsou dotčeny. Z výše uvedeného vyplývá, že se jedná o dvě samostatná řízení, a proto plná moc uplatněná žalobkyní v řízení o správním vyhoštění nemohla být bez dalšího užita i v novém řízení o posouzení existence vážných důvodů pro dodatečné stanovení lhůty ke splnění povinnosti ve smyslu ust. § 101 písm. c) zák. č. 500/2004 Sb.

Ze všech těchto důvodů shledal soud žalobu jako nedůvodnou, a proto rozhodl podle § 78 odst. 7 s.ř.s., jak uvedeno ve výroku.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s., dle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Vzhledem k tomu, že žalobkyně byla v řízení procesně neúspěšná, právo na náhradu nákladů řízení jí nenáleží. Pokud jde o procesně úspěšného účastníka, žalovaného, v jeho případě nebylo prokázáno, že by mu s tímto řízením nějaké náklady vznikly.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 30. prosince 2013

JUDr. Miroslava H r e h o r o v á v.r.
samosoudkyně